

[Jουλ.]

mulighed for at rette de skavanker, det nuværende system indeholder.

Jeg spørger derfor, om ministeren vil søge de gældende regler for tildeling af vævegarn ændret, så også nye virksomheder kan komme i betragtning.

Ministeren for handel, industri og søfart (Krag): Det problem, det ærede medlem her rejser, er faktisk større, end man ved første øjekast skulle tro. Jeg modtager en stadig strøm af henvendelser fra forskellige personer her i landet, som ønsker tilladelser af den art, det ærede medlem hr. Juul her har omtalt, nemlig tilladelse til etablering af nye væveri og trikotagevirksomheder.

I den anledning lod jeg for nogle måneder siden en undersøgelse foretage af, hvor mange ansøgninger der ialt lå inde. Resultatet af denne undersøgelse blev ganske overraskende. Jeg var jo nok klar over, at der var mange, som ønskede sådanne tilladelser, men jeg var ikke klar over, at presset var så stærkt, som det viste sig at være. Det viste sig, at direktoratet for vareforsyning på det pågældende tidspunkt lå inde med 1050 ansøgninger om tilladelse til at påbegynde væveri- og trikotagevirksomhed, og heraf ønskede alene 600 at påbegynde væverivirksomhed.

Det er klart, at med den mangel på garn, der fortsat eksisterer her i landet, vil det være umuligt at efterkomme alle disse ansøgninger. Selvom der, som det ærede medlem ganske rigtigt gør opmærksom på, kommer flere garn til landet, end der kom før, kan vi alligevel ikke imødekomme alle disse ansøgninger. Vi må i befolkningens, i forbrugernes interesse sørge for, at garnerne i så stor udstrækning som muligt går til de beklædningsvarer, der i så høj grad er mangel på.

Det, der fremstilles i en væsentlig del af de virksomheder, der her er tale om, er jo varer som møbelstoffer, bordløbere, pudestykker m. v. Jeg tror, man vil indse det rimelige i, at man tager hensyn til det beklædningsbehov, der foreligger, så længe garnmanglen er så stor. Desuden må man naturligvis i hvert enkelt tilfælde se på, om den pågældende ansøger har en tilknytning til branchen, som gør det rimeligt, at han får en fortrinsstilling fremfor andre, fremfor dem, der har fået afslag.

Når det ærede medlem spørger mig, om jeg vil ændre de nugældende retningslinier, vil jeg dertil først sige, at de oplysninger, det ærede medlem har, ikke kan være helt

rigtige. Det forholder sig ikke således, at vi siger nej over en bank. Der gives stadigvæk en mængde tilladelser, men jeg indrømmer, at det ikke står mål med det kolossale omfang, ansøgningerne har. Vi er oppe på, såvidt jeg ved, at vi ikke alene giver tilladelse til nye væveri- og trikotagevirksomheder, der er af mere erhvervs-mæssig karakter, men også i adskillige tilfælde har tilgodeset kunsthåndværket, idet vi mener, at også kunsthåndværket må have en rimelig adgang til at komme med ind i produktionen.

Med hensyn til hvad det er for en slags tilladelser, vi giver, skal jeg for klarhedens skyld oplyse, at det er produktionstilladelser, egentlige garntildelinger gives ikke. Den fordelingsordning, der eksisterede her, blev ophævet allerede i januar 1947, sådan at man giver produktionstilladelsen, og derefter må den pågældende, der nu har fået tilladelsen og altså skal til at begynde ny virksomhed, gå til spinderierne, der så er forpligtet til på grundlag af produktionstilladelsen at udlevere garn.

Jeg kan tilføje, at handelsministeriet og også det rådgivende tekstiludvalg til stadighed følger dette spørgsmål og fortsat vil give nye produktionstilladelser af denne art og give dem i udvidet omfang, såvidt forsyningsituationen med hensyn til garn og hele beklædningsituationen tillader det.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Formanden: Den næste sag på dagsordenen kan ikke behandles i indværende møde, medmindre tinget giver sit samtykke hertil. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Ophold.) Det er givet.

Man gik da til:

Anden behandling af forslag til lov om udbyttebegrænsning m. v.

(Første behandling findes i tidenden sp. 557; udvalgets betænkning findes i tillæg B. sp. 29).

Udenfor betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, de stillede ændringsforslag og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under eet.